

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
MD-2004, mun. Chișinău, str. M. Viteazul 2

nr. 2-545/17 din 18.01.2017

Curtea Constituțională RM
MD-2009, mun. Chișinău, str. A. Lăpușeanu 28

Prin prezenta, Vă expediem dosarul civil nr. 2-545/17, privind cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate solicitată de reprezentantul reclamanților, avocatul Tănase Constantin, în cauza civilă la acțiunea înaintată de către: Ivanov Valeriu, Banaru Iurie, Childescu Valentina, Cobelean Nadejda, Eșanu Ludmila, Gorbatiuc Arianda, Baghici Vladimir, Marian Mari-Liliana, Draciuc Laurenția, Cucuș Stela, Vartic Aurelia, Guțu Silvia, Taranenco Anatolie, Ursache Inga, Capră Mihail, Pinteia Valentina și Czeapek Sofia împotriva Universității Tehnice a Moldovei, intervenient accesoriu Ministerul Educației al Republicii Moldova, privind recunoașterea ilegală a refuzului la privatizare și obligarea eliberării acordului pentru privatizarea spațiului locativ, pentru examinarea cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate solicitată de reprezentantul reclamanților, avocatul Tănase Constantin,

Anexă:

- Originalul sesizării Curții Constituționale RM din 18.01.2017.
- Copia încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18.01.2017.
- Dosarul civil nr. 2-545/17 în 2 volume: volumul nr.1 pe 253 de file, volumul nr.2 pe 136 file;

Judecător

Giprian Valah

23

ianuarie

16

ÎNCHEIERE

18 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Completul de judecată compus din
Președintele ședinței, judecător
Grefier

Ciprian Valah
Irina Guțu

examinând în ședință judiciară publică cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate solicitată de reprezentantul reclamantilor, avocatul Tănase Constantin, în cauza civilă la acțiunea înaintată de către: Ivanov Valeriu, Banaru Iurie, Childescu Valentina, Cobelean Nadejda, Eșanu Ludmila, Gorbatiuc Arianda, Baghici Vladimir, Marian Mari-Liliana, Draciuc Laurenția, Cucos Stela, Vartic Aurelia, Guțu Silvia, Taranenco Anatolie, Ursache Inga, Capră Mihail, Pinteă Valentina și Czeapek Sofia împotriva Universității Tehnice a Moldovei, intervenient accesoriu Ministerul Educației al Republicii Moldova, privind recunoașterea ilegală a refuzului la privatizare și obligarea eliberării acordului pentru privatizarea spațiului locativ,

a constatat:

La 25.08.2016, reclamanții: Ivanov Valeriu, Banaru Iurie, Childescu Valentina, Cobelean Nadejda, Eșanu Ludmila, Gorbatiuc Arianda, Baghici Vladimir, Marian Mari-Liliana, Draciuc Laurenția, Cucos Stela, Vartic Aurelia, Guțu Silvia, Taranenco Anatolie, Ursache Inga, Capră Mihail, Pinteă Valentina și Czeapek Sofia au înaintat acțiune împotriva pârâtului Universitatea Tehnică a Moldovei (UTM), intervenient accesoriu Ministerul Educației al RM, prin care au solicitat: 1.recunoașterea ilegală a refuzului Consiliului de administrație UTM din 01.02.2016 privind eliberarea dreptului pentru privatizarea spațiului de locuit; 2. eliberarea dreptului pentru privatizarea spațiului de locuit.

La 18.01.2017, a parvenit prin intermediul cancelariei o cerere din partea reprezentantului reclamanților, avocatul Tănase Constantin, prin care a solicitat instanței de judecată sesizarea Curții Constituționale a RM, referitor la ridicarea excepției de neconstituționalitate a Anexei 22¹² rubrica 260 a Hotărârii Guvernului nr.351 din 23.03.2005 cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunuri imobile, invocând că prevederile din Anexa 22¹² rubrica 260 a Hotărârii Guvernului sunt contrare cu art.art: 1 alin.(3), 4 alin.(2), 7, 9, 15, 16, 18, 20, 46 și 102 alin.(2) din Constituția RM.

A menționat, că Valeriu Ivanov, profesor la Universitatea Tehnică din Moldova, împreună cu alte 16 persoane, au înaintat prezenta acțiune în judecată prin care au solicitat să fie recunoscut dreptul acestora de a privatiza spațiul locativ pe care îl dețin în mod legitim în blocul locativ din str. Cuza Vodă nr.10, mun. Chișinău, aflat în gestiunea Universității Tehnice.

A indicat, că reclamanții sunt angajați ai Universității Tehnice și locuiesc în acest spațiu locativ în temeiul bonurilor de instalare care nu au termen de valabilitate, iar Universitatea Tehnică și Ministerul Educației al RM nu contestă dreptul acestora de a locui. Reclamanții au îndeplinit toate formalitățile pentru a efectua procedura privatizării, dar instituția care gestionează acest imobil a refuzat să demareze procedurile legale.

A invocat, că la data instalării reclamanților în acest spațiu, regimul locuințelor era guvernat de Codul cu privire la locuințe, în redacția anului 1983, care la art.10 stipula că încăperile de locuit în casele fondului obștesc și de stat de locuințe, precum și în casele cooperativelor de construire a locuințelor se pun la dispoziția cetățenilor pentru folosință fără termen. Totodată, art.113 din Codul cu privire la locuințe (în redacția anului 1983), reglementa condițiile pentru evacuarea din cămine și pierderea drepturilor locative, și anume „*Lucrătorii sezonieri, temporari, care au încetat să lucreze, și persoanele, care au lucrat pe baza contractului de muncă pe termen, precum și persoanele, care și-au urmat studiile la instituții de învățământ și s-au retras din ele, urmează să fie evacuate fără a li se acorda o altă încăpere de locuit, din căminul, unde li s-a acordat spațiul locativ, când au lucrat sau au învățat. alți lucrători ai întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, care s-au instalat în cămin în legătură cu lucrul lor, pot fi evacuați fără a li se acorda o altă încăpere de locuit în*

cazul când pleacă de la lucru din proprie inițiativă fără motive întemeiate, când sunt concediați pentru încălcarea disciplinei de muncă ori pentru săvârșirea unei infracțiuni. Persoanele, care au încetat să lucreze din alte motive precum și persoanele, enumerate în articolul 110 din prezentul Cod, pot fi evacuate numai cu condiția ca să li se acorde o altă încăpere de locuit”.

A menționat, că aceste prevederi legale asigurau caracterul permanent/nedeterminat al contractului de chirie pentru persoanele care aveau un contract de muncă permanent cu instituția angajatoare, însă imobilul în care locuiesc reclamanții (Căminul nr.4 din str. Cuza Vodă nr.10) a fost inclus în lista bunurilor proprietate publică a statului în anul 2005 prin Hotărârea Guvernului nr.315 din 23.03.2005, fapt care împiedică reclamanții să privatizeze locuințele conform ordinii generale prevăzute de lege.

A invocat, că potrivit art.5 din Legea nr.1324 din 10.03.1993, persoanelor care locuiesc în cămine împreună cu familia, li se asigură dreptul de a privatiza spațiul locativ pe care îl au atribuit în posesie. Totodată, consideră că bunurile care sunt proprietate publică a statului trebuie să fie obiect al reglementării legislative, pe motiv că art.102 alin.(2) din Constituția RM stipulează: „(2) Hotărârile se adoptă pentru organizarea executării legilor”. Or, reglementarea invocată nu vine să asigure modul de executare a legilor, ci stabilește o excepție de la regula generală care admite privatizarea spațiului locativ de către deținători.

A menționat, că Hotărârea Guvernului contestată intervine în anul 2005, perioada în care nu existau interdicții legitime de a privatiza bunurile din acest spațiu locativ și nu vine să execute un act normativ, ci contravine actelor legislative ce reglementează regimul proprietății, deoarece Legea nr.1324 din 10.03.1993 stabilește că spațiile locative atribuite în cămine sunt în circuit civil, pot fi supuse privatizării, deci nu pot fi incluse în categoria de bunuri imobile proprietate a statului.

A invocat, că Protocolul nr.1, adițional la Convenție, se aplică pentru bunurile unei persoane. Veniturile viitoare pot fi considerate „bunuri”, în cazul în care dreptul a fost deja câștigat și este sigur că va fi plătit (Koivusaari și alții vs Finlanda, decizia din 23.02.2010, nr.206). În speță, dreptul de a privatiza un spațiu locativ cert, asigurat de lege reprezintă o „speranță legitimă” de a obține un „bun” și poate beneficia, de asemenea, de protecția art.1 din Protocolul nr.1 adițional la Convenție.

A menționat, că bunul de la situația anului 1993 până la includerea în lista bunurilor proprietate publică a fost pasibil privatizării, dar această oportunitate nu a putut fi realizată, deoarece privatizarea presupunea un acord din partea majorității absolute a chiriașilor și nu a fost posibilă valorificarea dreptului într-un termen mai restrâns. Or, Legea nr.1324 din 10.03.1993 nu conținea nici un fel de restricții de timp pentru ca solicitanții să întreprindă demersul corespunzător.

Prin urmare, consideră că reclamanții suportă un tratament discriminatoriu față de persoane care în situații similare beneficiază de dreptul de a privatiza aceste categorii de imobile.

Consideră, că normele contestate contravin art.16 și 127 din Constituția RM, prin care se garantează egalitatea cetățenilor și se asigură protecția proprietății, iar privatizarea spațiilor locative, în temeiul Legii nr.1324 din 10.03.1993, se efectuează pornind de la criteriul vechimii în muncă al angajatului și se efectuează fără achitarea unor plăți echivalente, ceea ce confirmă concluzia că privatizarea spațiilor locative de către angajații cu vechime în muncă este nu atât un act civil de transmitere a proprietății, cât o procedură de legalizare a unor drepturi asupra bunului, care se consideră a fi dobândit și menținut cu contribuția angajatului.

În ședința de judecată, reclamanții prezenți: Ivanov Valeriu, Banaru Iurie, Gorbatiuc Arianda, Vartic Aurelia și Capră Mihail au solicitat să fie admisă excepția de neconstituționalitate.

Reprezentantul pârâtului Universitatea Tehnică a Moldovei, avocatul Garștea Nina, a solicitat respingerea cererii, argumentând că nu are tangență cu obiectul acțiunii.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Ministerul Educației al RM, Secrieru Vasile, la fel a solicitat respingerea cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate, ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul reclamanților, avocatul Tănase Constantin, nu s-a prezentat, dar a solicitat examinarea cererii în lipsa sa, iar ceilalți reclamanți nu au fost prezenți, fiind citați legal.

Audiind participanții la proces, examinând cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate, instanța consideră că este întemeiată din următoarele considerente.

Conform art.12¹ alin.(1) CPC, dacă în procesul judecării pricinii se constată că norma de drept ce urmează a fi aplicată sau care a fost deja aplicată este în contradicție cu prevederile Constituției Republicii Moldova, iar controlul constituționalității actului normativ este de competența Curții Constituționale, instanța de judecată formulează o sesizare a Curții Constituționale pe care o transmite prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Potrivit art.203 alin.(1) CPC, cererile și demersurile participanților la proces în problema judecării pricinii se soluționează prin încheiere judecătorească, după ascultarea opiniilor celorlalți participanți la proces.

Conform art.260 alin.(1), lit.e) CPC, instanța judecătorească este obligată să suspende procesul în cazul ridicării excepției de neconstituționalitate.

Potrivit art.263 CPC, în toate cazurile de suspendare a procesului, instanța pronunță o încheiere, care poate fi atacată separat cu recurs. Recursul se poate declara, atât cât durează suspendarea procesului, împotriva încheierii prin care s-a dispus suspendarea, precum și împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a pricinii.

Instanța reține, că excepția de neconstituționalitate este procedura prin intermediul căreia judecătorul poate recurge atunci când există dubii asupra constituționalității unei norme legale, iar partea în proces poate iniția această procedură în baza unui demers motivat, depus în instanță, în care expune împrejurările pe care își întemeiază cerințele, actele și datele sesizării.

Instanța constată, că prin hotărârea Curții Constituționale a RM nr.2 din 09.02.2016, pentru interpretarea art.135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția RM (excepția de neconstituționalitate), Curtea a hotărât că în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională a RM.

Or, instanța de judecată nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității normelor contestate cu Constituția RM, dar se limitează exclusiv la verificarea întrunirii condițiilor cu privire la faptul dacă: obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți, reprezentantul acesteia sau din oficiu de instanța de judecată; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

La caz, instanța de judecată constată că în cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate se invocă că prevederile Anexei 22¹², rubrica 260, a Hotărârii Guvernului nr.351 din 23.03.2005 contravin cu art.art: 1 alin.(3), 4 alin.(2), 7, 9, 15, 16, 18, 20, 46 și 102 alin.(2) din Constituția RM.

Având în vedere că prin cererea de ridicare a prezentei excepții de neconstituționalitate sunt respectate exigențele din hotărârea Curții Constituționale a RM nr.2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art.135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția RM, instanța de judecată ajunge la concluzia că este întemeiată și urmează a fi admisă.

În conformitate cu art.art: 260 alin.(1) lit.e), 269-272, 423 alin.(2) CPC, instanța de judecată -

d i s p u n e:

Se admite cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate solicitată de reprezentantul reclamanților, avocatul Tănase Constantin, în cauza civilă la acțiunea înaintată de către: Ivanov Valeriu, Banaru Iurie, Childescu Valentina, Cobelean Nadejda, Eșanu Ludmila, Gorbatiuc Arianda, Baghici Vladimir, Marian Mari-Liliana, Draciuc Laurenția, Cucoș Stela, Vartic Aurelia, Guțu Silvia, Taranenco Anatolie, Ursache Inga, Capră Mihail, Pinteia Valentina și Czeapek Sofia împotriva Universității Tehnice a Moldovei, intervenient accesoriu Ministerul Educației al Republicii Moldova, privind recunoașterea ilegală a refuzului la privatizare și obligarea eliberării acordului pentru privatizarea spațiului locativ.

Se remite Curții Constituționale a Republicii Moldova sesizarea privind excepția de neconstituționalitate, împreună cu dosarul cauzei.

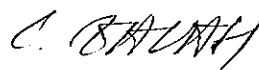
Se suspendă procesul în prezenta cauză civilă până la adoptarea hotărârii Curții Constituționale a Republicii Moldova pe marginea excepției de neconstituționalitate ridicate.

Încheierea în partea suspendării procesului cu drept de recurs la Curtea de Apel Chișinău, atât cât durează suspendarea procesului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței, judecător

Ciprian Valah

Conform originalului

Ciprian Valah

Judecătoriei Buiucani**Judecătorului Ciprian Valah****C E R E R E**

Rog să fie continuată examinarea cauzei și a cererea înaintate privind verificarea excepției de neconstituționalitate în lipsa reprezentantului reclamantului pe motiv că din motive personale întemeiate nu am posibilitate să mă prezint în ședința de judecată.

Cu respect, Constantin Tănase,
reprezentantul reclamantilor

CONCILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU	
SEDIUL BUIUCANI	
Intrare Nr.	18
	26 62
	2018

Judecătoria Buiucani

C E R E R E

de sesizare a Curții Constituționale cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a Anexei 22¹² rubrica 260 a Hotărârii de Guvern cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietatea publică a statului și la transmiterea unor bunuri imobile, nr. 351 din 23 martie 2005

Considerăm că prevederile anexei 22¹² rubrica 260 a Hotărârii de Guvern cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietatea publică a statului și la transmiterea unor bunuri imobile, nr. 351 din 23 martie 2005 sunt contrare articolelor 1 alin.(3), 4 alin.(2), 7, 9, 15, 16, 18, 20, 46, și 102 (2) din Constituție.

Necesitatea ridicării excepției de neconstituționalitate

Valeriu Ivanov, profesor la Universitatea Tehnică din Moldova, împreună cu alte 16 persoane, au adresat în instanța de judecată o cerere prin care au cerut să fie recunoscut dreptul acestora de a privatiza spațiul locativ, pe care îl dețin în mod legitim în blocul locativ, aflat în gestiunea Universității Tehnice, situat în municipiul Chișinău, strada Cuza Vodă nr. 10.

Reclamanții, sunt angajați ai Universității Tehnice și locuiesc în acest spațiu locativ în temeiul bonurilor de instalare în spațiul locativ iar aceste bonuri nu au careva termene de valabilitate iar Universitatea Tehnică și Ministerul Educației nu contestă dreptul acestora de a lucra. Reclamanții au îndeplinit toate formalitățile pentru a efectua procedura privatizării, dar instituția care gestionează acest imobil - a refuzat să demareze procedurile legale.

La data instalării reclamanților în acest spațiu, regimul locuințelor era guvernat de către Codul cu privire la locuințe în redacția anului 1983, care la art. 10 stipula că *"Încăperile de locuit în casele fondului obștesc și de stat de locuințe, precum și în casele cooperativelor de construire a locuințelor se pun la dispoziția cetățenilor pentru folosință fără termen."*

Articolul 113 al Codului cu privire la locuințe (în redacția anului 1983) reglementa condițiile pentru evacuarea din cămine și pierderea drepturilor locative - *"Lucrătorii sezonieri, temporari, care au încetat să lucreze, și persoanele, care au lucrat pe baza contractului de muncă pe termen, precum și persoanele, care și-au urmat studiile la instituții de învățământ și s-au retras din ele, urmează să fie evacuate fără a li se acorda o altă încăpere de locuit, din căminul, unde li s-a acordat spațiul locativ, când au lucrat sau au învățat."*

Alți lucrători ai întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, care s-au instalat în cămin în legătură cu lucrul lor, pot fi evacuați fără a li se acorda o altă încăpere de locuit în cazul când pleacă de la lucru din proprie inițiativă fără motive întemeiate, când sînt concediați pentru încălcarea disciplinei de muncă ori pentru săvîrșirea unei infracțiuni. Persoanele, care au încetat să lucreze din alte motive precum și persoanele, enumerate în articolul 110 din prezentul Cod, pot fi evacuate numai cu condiția ca să li se acorde o altă încăpere de locuit. ” Aceste prevederi legale asigurau caracterul permanent/nedeterminat al contractului de chirie pentru persoanele care aveau un contract de muncă permanent cu instituția angajatoare.

Imobilul în care locuiesc reclamantii (Căminul nr. 4, strada Cuza Vodă nr. 10), în anul 2005 prin Hotărîrea nr. 315 din 23.03.2005, cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică a statului a fost incluse în lista bunurilor proprietate publică a statului, fapt care împiedică reclamantii să privatizeze locuințele conform ordinii generale prevăzute de lege.

Argumente privind neconstituționalitatea

Conform Legii 1324 din 10 martie 1993 (art. 5) persoanelor ce locuiesc în cămine cu membrii familiei li se asigură dreptul de a privatiza spațiul locativ pe care îl au atribuit în posesie- ”(5) Prin derogare de la prevederile alineatului (2) referitor la privatizarea căminelor, se admite privatizarea încăperilor de locuit în căminele de tip cameră (cu excepția căminelor pentru studenți și elevi ale instituțiilor de învățămînt de stat de toate nivelurile și a căminelor de tip pat-loc și pat-cameră) cu condiția că cel puțin 60 procente din locatarii de răspundere ai încăperilor de locuit la adunarea generală și-au exprimat în scris dorința de a le privatiza.”

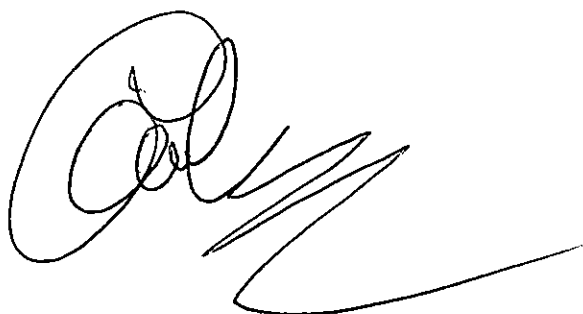
Considerăm că bunurile care sunt proprietate publică a statului trebuie să fie obiect al reglementării legislative, pe motiv că art. 102 (2) din Constituție stipulează că: "(2) *Hotărârile se adoptă pentru organizarea executării legilor*" ori reglementarea invocată nu vine să asigure modul de executare a legilor ci stabilește o excepție de la regula generală, care admite privatizarea spațiului locativ de către deținători. Reglementarea contestată intervine în anul 2005, perioada în care nu existau interdicții legitime de a privatiza bunurile din acest spațiu locativ. . În acest sens hotărîrea contestată nu vine să execute un act normativ ci contravine actelor legislative ce reglementează regimul proprietății deoarece legea invocată (Legea nr. 1324 din 10 martie 1993) stabilește că spațiile locative atribuite în cămine sunt în circuit civil, pot fi supuse privatizării, deci, nu pot fi incluse în categoria de bunuri imobile proprietate a statului.

Protocolul nr.1 adițional la Convenție se aplică pentru bunurile unei persoane. Veniturile viitoare pot fi considerate „bunuri”, în cazul în care dreptul a fost deja câștigat și este sigur că va fi plătit (Koivusaari și alții c.Finlandei, decizia din 23 februarie 2010, nr.206). În speță, dreptul de a privatiza un spațiu locativ cert, asigurat de lege reprezintă o „speranță legitimă” de a obține un „bun” și poate beneficia, de asemenea, de protecția art.1 din Protocolul nr.1 adițional la Convenție. Menționam că bunul de la situația anului 1993 pînă la includerea în lista bunurilor proprietate publică a fost pasibil privatizării dar acesastă oportunitatea nu a putut fi realizată deoarece privatizarea presupunea un acord din partea majorității absolute a chiriașilor, și nu a fost posibilă valorificarea dreptului într-un termen mai restrîns , ori Legea nr. 1324 din 10 martie 1993 nu conținea nici un fel de restricții de timp pentru ca solicitanții să întreprindă demersul corespunzător.

Reclamanții, astfel, suportă un tratament discriminatoriu față de persoane, care, în situații similare beneficiază de dreptul de a privatiza aceste categorii de imobile. În acest sens considerăm că normele contestate contravin articolului 16 și 127 din Constituție care garantează egalitatea cetățenilor și asigură protecția proprietății. Privatizarea spațiilor locative în temeiul Legii 1324 din 1993 se efectuează pornind de la criteriu vechimii în muncă al angajatului și se efectuează fără achitarea unor plăți echivalente, ceea ce confirmă concluzia că privatizarea spațiilor locative de către angajații cu vechime în muncă este nu atât un act civil de transmitere a proprietății cât o procedură de legalizare a unor drepturi asupra bunului, care se consideră a fi dobândit și menținut cu contribuția angajatului.

Serem instanței să remită cauza civilă împreună cu prezenta cerere pentru verificarea excepției de neconstituționalitate invocate.

Cu respect, C. Tănase, reprezentantul reclamanților

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized initial 'C' followed by a series of loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Anexa nr. 22³
la Hotărîrea Guvernului nr. 351
din 23 martie 2005

LISTA
bunurilor imobile, proprietate a statului,
aflate în administrarea Serviciului de Informații și Securitate,
conform situației de la 1 ianuarie 2007

Nr. d/o	Denumirea imobilului	Adresa poștală	Suprafața la sol, m ² /nr. de niveluri	Denumirea persoanei juridice, care gestionează imobilul
1	2	3	4	5
1.	Clădire administrativă	or. Orhei, str. Vasile Mahu, 146	145,82/2	Serviciul de Informații și Securitate
	Garaj	„-”	88,20/1	
2.	Clădire administrativă	or. Florești, str. Libertății, 3	159,40/ 1	
	Garaj		92,80/1	
3.	Clădire administrativă	or. Ungheni, str.	773,00/2	
	Garajul nr. 1		100,00/1	
	Garajul nr. 2		63,80/1	
	Construcție auxiliară		5,30/1	
4.	Clădire administrativă	mun. Bălți, str. Moscovei, 5	889,50/4	
5.	Clădire administrativă	or. Edineț, str. Ștefan Vodă, 3	107,00/3	
	Garaj		89,30/1	
6.	Clădire administrativă	or. Căușeni, str. Păcii, 16	108,40/3	
	Garaj		80,50/1	
	Depozit		11,40/1	
	Șură		11,60/1	
	Cazangerie		8,00/1	
7.	Clădire administrativă	or. Cahul, str. Șciusev, 38	345,80/2	
8.	Clădire administrativă	or. Hîncești, str. Mitropolit Dosoftei, 2 "a"	295,20/3	

1	2	3	4	5
9.	Clădire administrativă Garaj	mun. Chișinău, str. Mihai Eminescu, 46	571,60/1 101,00/1	Serviciul de Informații și Securitate
10.	Punctul de trecere Clădire administrativă Atelier Garaj	mun. Chișinău, str. Petricani, 86	180,00/1 144,00/2 1296,00/1 540,00/1	
11.	Clădirea spitalului	mun. Chișinău, str. Vlaicu Pîrcălab, 23	1304,00/5	
12.	Clădire administrativă	mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfînt, 166	1896,00/3	
	Clădire administrativă Sală de festivități, cantină		864,00/4 1872,00/1	
	Clădire administrativă		720,00/7	
	Complex sportiv Clădire auxiliară		584,00/1 241,00/3	